

Domovská stránka>Právne predpisy a judikatúra>Vnútroštátne právne predpisy

Vnútroštátne právne predpisy

V tejto časti nájdete informácie o právnom systéme Lotyšska.

Pramene práva

Lotyšsko patrí do kontinentálneho európskeho právneho systému. Hlavné pramene práva sú písomné všeobecne záväzné normatívne akty (*ārējie normatīvie akti*), ktoré tvoria právny systém Lotyšska.

Všeobecne záväzné normatívne akty

Všeobecne záväzné normatívne akty upravujú právne vzťahy medzi verejnoprávnymi subjektmi a fyzickými osobami alebo inými právnymi subjektmi.

Druhy a hierarchia všeobecne záväzných normatívnych aktov podľa ich právnej sily:

Ústava Lotyšskej republiky (*Latvijas Republikas Satversme*);

iné zákony;

ministerské nariadenia;

nariadenia Banky Lotyšskej republiky, Komisie pre finančné a kapitálové trhy a Komisie pre verejné služby (v lotyšskom právnom poriadku majú tieto texty rovnakú právnu silu ako ministerské nariadenia);

záväzné miestne nariadenia.

Právne normy Európskej únie sa uplatňujú podľa ich poradia v hierarchii právnej sily všeobecne záväzných normatívnych aktov. Inštitúcie a sudy musia pri uplatňovaní právnych noriem Európskej únie zohľadniť aj judikatúru Súdneho dvora Európskej únie.

Normy medzinárodného práva (bez ohľadu na ich prameň) sa uplatňujú podľa ich poradia v hierarchii právnej sily všeobecne záväzných normatívnych aktov. V prípade rozporu medzi normou medzinárodného práva a lotyšskou normou rovnakej právnej sily sa musí uplatniť norma medzinárodného práva.

Záväzné miestne nariadenia sú záväzné pre všetky fyzické a právnické osoby na danom správnom území.

Všeobecne záväzné normatívne akty a iné právne akty sa uverejňujú v **Úradnom vestníku *Latvijas Vēstnesis***. Oficiálne publikácie sú autentické a záväzné. Nikto sa nesmie odvolávať na neznalosť právnych predpisov alebo oficiálnych stanovísk uverejnených v úradnom vestníku.

Orgány oprávnené na vydávanie všeobecne záväzných normatívnych aktov sú:

ľud Lotyšskej republiky pri výkone zákonodarnej právomoci [desatina voličov má právo predložiť návrh zákona parlamentu (*Saeima*); právo zúčastniť sa na vnútroštátnom referende];

parlament (*Saeima*) – zákonodarná právomoc;

Rada ministrov – právo vydávať normatívne akty na základe zákona;

Banka Lotyšskej republiky, Komisia pre finančné a kapitálové trhy a Komisia pre verejné služby – právo vydávať normatívne akty na základe zákona;

miestne samosprávy (*pašvaldības*) – právo vydávať normatívne akty na základe zákona.

Interné normatívne akty (*iekšējie normatīvie akti*)

Interný normatívny akt je právny akt, ktorý vydáva verejnoprávny subjekt s cieľom vymedziť vlastné vnútorné postupy činnosti alebo postupy svojho podriadeného orgánu, alebo objasniť postupy platné pre všeobecne záväzný normatívny akt týkajúci sa oblasti jeho činnosti. Interné normatívne akty nie sú záväzné pre jednotlivcov. Ak teda inštitúcia prijme rozhodnutie týkajúce sa jednotlivca, nemôže ho založiť na internom normatívnom akte.

Druhy interných normatívnych aktov:

stanovy (*nolikums*) či rokovací poriadok (*reglaments*), ktorými sa vymedzuje štruktúra a organizácia práce správneho orgánu, kolektívneho orgánu založeného správnym orgánom alebo jednotky v rámci správneho orgánu;

odporúčania (*ieteikumi*), ktorými sa upravujú podmienky slobodného výkonu činnosti na základe normatívnych aktov a stanovuje jednotná činnosť v podobných prípadoch. V niektorých prípadoch sa nemusia zohľadniť odporúčania, ak je to odôvodnené;

pokyny (*instrukcija*), ktorými sa upravuje uplatnenie všeobecne záväzných normatívnych aktov alebo všeobecných zásad práva;

vnútorné predpisy (*iekšējie noteikumi*), ktorými sa vymedzujú postupy prijímania správnych rozhodnutí, výkon úloh štátnych úradníkov a iných zamestnancov, pravidiel správania, bezpečnosť v práci v rámci inštitúcie, ako aj iné otázky spojené s činnosťou inštitúcie.

Jednotlivé druhy interných normatívnych aktov sú rovnocenné, pokiaľ ide o ich právnu silu. V prípade rozporu medzi internými normatívnymi aktmi treba uplatniť akt, ktorý vydala inštitúcia alebo štátny úradník s vyšším postavením.

Ak štátny úradník zistí rozpor medzi internými normatívnymi aktmi, ktoré prijali inštitúcie alebo štátni úradníci na rovnakej hierarchickej úrovni, uplatní: všeobecnú právnu normu, pokiaľ nie je obmedzená osobitnou právnou normou;

novší interný normatívny akt, ak sú obidve právne normy všeobecné alebo osobitné. Určujúcim faktorom je dátum prijatia interného normatívneho aktu.

Ak štátny úradník zistí rozpor medzi interným normatívnym aktom a všeobecne záväzným normatívnym aktom, uplatní všeobecne záväzný normatívny akt. Orgány oprávnené na vydávanie interných normatívnych aktov sú:

Rada ministrov;

člen Rady ministrov;

riadiaci orgán verejnoprávneho subjektu;

vedúci inštitúcie;

vedúci jednotky v rámci inštitúcie.

Druhy prameňov práva – opis

Druhy prameňov práva:

normatívne akty: právne akty obsahujúce právne normy, ktorými sa vymedzujú, ustanovujú, menia alebo rušia právne normy. Normatívne akty sa delia na všeobecne záväzné normatívne akty a interné normatívne akty;

všeobecné zásady práva: písané základné ustanovenia (uvedené v normatívnych aktoch) alebo nepísané základné ustanovenia, ktorými sa upravujú objektívne pravidlá spoločenského života;

normy obyčajového práva: pravidlá správania, ktoré vznikli v dôsledku dlhodobého konkrétneho uplatňovania. Normy obyčajového práva sa uplatňujú, ak spornú otázku neupravuje zákon alebo iný všeobecne záväzný normatívny akt, ako aj pri výklade právnych noriem;

judikatúra: všetky súdne rozhodnutia, v ktorých sa uvádzajú správne a cenné súdne riešenia abstraktnej povahy, ktoré sudcovia môžu uplatniť s cieľom odôvodniť svoje rozhodnutia v iných prípadoch;

doktrína: všetky existujúce poznatky v oblasti práva, ktorými sa vysvetľujú právne normy, ich pôvod a ich uplatnenie. Doktrína slúži bežne na podporu rozhodnutí súdov a správnych orgánov.

Hierarchia prameňov práva

Primárne pramene práva

normatívne akty: prameň práva, ktorý má najvyššiu právnu silu. Normatívne akty sa musia uplatňovať podľa ich poradia v hierarchii všeobecne záväzných normatívnych aktov;

všeobecné zásady práva: platný prameň práva, ak spornú otázku neupravuje všeobecne záväzný normatívny akt. Slúžia aj na výklad normatívnych aktov. Neexistuje hierarchia medzi všeobecnými zásadami práva, sú rovnocenné, pokiaľ ide o ich právnu silu;

normy obyčajového práva: uplatňujú sa, ak spornú otázku neupravuje zákon alebo iný všeobecne záväzný normatívny akt, ako aj pri výklade právnych noriem.

Sekundárne pramene práva

judikatúra: súdne rozhodnutia, ktoré podľa procesných pravidiel zaväzujú súdy rozhodujúce o danej žiadosti. Tieto rozhodnutia majú silu zákona, sú záväzné pre všetkých a musia sa dodržiavať ako zákon.

Rozsudky Ústavného súdu sú záväzné pre všetky vládne a miestne orgány, správne orgány a štátnych úradníkov, ako aj pre fyzické a právnické osoby.

Právna norma (zákon), o ktorej (ktorom) Ústavný súd vyhlásil, že nie je v súlade s normou vyššej právnej sily, stráca účinnosť dňom uverejnenia rozsudku, ak Ústavný súd nerozhodne inak.

Ak Ústavný súd vyhlási, že medzinárodná dohoda, ktorú podpísalo alebo uzatvorilo Lotyšsko, je v rozpore s ústavou, Rada ministrov ju musí bezodkladne zmeniť, zrušiť, pozastaviť jej platnosť alebo ju vypovedať.

Rozhodnutie Ústavného súdu, ktorým sa končí konanie a spresňuje výklad právnej normy, je záväzné pre všetky orgány, správne orgány a štátnych úradníkov na vnútroštátnej a miestnej úrovni, pre súdy, ako aj pre fyzické a právnické osoby.

Doktrína slúži bežne na podporu rozhodnutí súdov a správnych orgánov. Nemá právny účinok a nie je všeobecne záväzná.

Inštitucionálny rámec

Orgány oprávnené na vydávanie všeobecne záväzných normatívnych aktov

Zákonodarnú právomoc vykonáva **Parlament (Saeima)** a **fud Lotyšskej republiky** vďaka svojomu právu zúčastniť sa na referende.

Rada ministrov môže vydávať všeobecne záväzné normatívne akty, konkrétne nariadenia, v týchto prípadoch:

na základe oprávnenia stanoveného v zákone;

s cieľom schváliť medzinárodnú dohodu alebo návrh medzinárodnej dohody, vypovedať takúto dohodu alebo ukončiť jej platnosť, ak sa v ústave alebo zákone neuvádza inak;

ak je to nevyhnutné pre uplatnenie právnych aktov Európskej únie a ak spornú otázku neupravuje zákon. Týmito nariadeniami sa nesmú obmedzovať základné práva fyzickej osoby.

Banka Lotyšskej republiky, Komisia pre finančné a kapitálové trhy a Komisia pre verejné služby môžu vydávať všeobecne záväzné normatívne akty (nariadenia) len na základe oprávnenia stanoveného v zákone, pokiaľ ide o otázky, na ktoré sa vzťahuje ich právomoc.

Miestne samosprávy môžu vydávať všeobecne záväzné normatívne akty (záväzné nariadenia) na základe zákona alebo nariadení Rady ministrov.

Postup tvorby normatívnych aktov

V tejto časti sa uvádza postup tvorby normatívnych aktov.

Zákony

Predkladanie návrhov zákonov parlamentu (Saeima)

Návrhy zákonov môžu predkladať parlamentu (*Saeima*) prezident republiky, Rada ministrov, výbory parlamentu (*Saeima*), najmenej piati poslanci a podľa postupov a v prípadoch stanovených v ústave jedna desatina voličov.

Posudzovanie a prijímanie návrhov zákonov v parlamente (Saeima)

Návrhy zákonov sa v parlamente (*Saeima*) posudzujú v troch čítaniach. Len dve čítania sú potrebné na prijatie návrhov zákonov, ktoré sa považujú za naliehavé, zmien štátneho rozpočtu a návrhov zákonov týkajúcich sa prijatia medzinárodných dohôd.

Návrh zákona sa považuje za prijatý a stáva sa zákonom, ak sa posúdil v troch čítaniach alebo v dvoch čítaniach v prípadoch uvedených vyššie a ak ho po hlasovaní v celom rozsahu schválila absolútna väčšina prítomných poslancov.

Vyhlasovanie zákonov

Kancelária parlamentu (*Saeima*) predkladá prijaté zákony prezidentovi republiky na vyhlásenie.

Prezident republiky vyhlasuje parlamentom prijaté zákony najskôr desiaty deň a najneskôr dvadsiaty prvý deň po ich prijatí. Zákon nadobúda účinnosť štrnásť dní po jeho vyhlásení (uverejnení) v Úradnom vestníku Lotyšskej republiky (*Latvijas Vēstnesis*), ak nie je stanovená iná lehota.

Právo na odloženie vyhlásenia zákona

Prezident republiky má právo žiadať druhé posúdenie zákona alebo odložiť jeho uverejnenie až o dva mesiace.

Má právo žiadať druhé posúdenie zákona z vlastnej iniciatívy, ale jeho zverejnenie môže odložiť len na základe žiadosti najmenej jednej tretiny členov parlamentu (*Saeima*). Tieto práva môže vykonávať prezident republiky alebo tretina poslancov v lehote desiatich dní od prijatia zákona parlamentom (*Saeima*).

Zákon pozastavený podľa uvedených podmienok sa predloží na hlasovanie vo vnútroštátnom referende, ak o to požiada najmenej desatina voličov v rámci postupu zberu podpisov. V prípade, že sa takáto žiadosť nepredloží v lehote dvoch mesiacov, zákon sa uverejní. Vnútroštátne referendum sa však nekoná, ak parlament (*Saeima*) opäť hlasuje o danom zákone a ak najmenej tri štvrtiny poslancov hlasujú v prospech jeho prijatia.

Zákon, ktorý prijal parlament (*Saeima*) a ktorý pozastavil prezident republiky, sa môže zrušiť vnútroštátnym referendom, ak počet voličov dosiahne najmenej polovicu počtu voličov, ktorí sa zúčastnili na predchádzajúcich parlamentných voľbách, a ak sa väčšina vysloví za zrušenie zákona.

Nie všetky zákony však možno predložiť na hlasovanie v referende. Rozpočet a zákony o pôžičkách, daniach, clách, železničných sadzbách, vojenskej službe, vyhlásení vojny a začiatku nepriateľských akcií, mierových zmluvách, vyhlásení výnimočného stavu alebo jeho ukončení, mobilizácii a demobilizácii, ako ani zmluvy so zahraničnými krajinami nemôžu byť predmetom vnútroštátneho referenda.

Nadobudnutie účinnosti zákona

Zákon nadobúda účinnosť štrnásť dní po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Lotyšskej republiky (*Latvijas Vēstnesis*), ak nie je stanovená iná lehota. Táto lehota plynie odo dňa nasledujúceho po uverejnení.

Zrušenie a vyhlásenie neplatnosti zákona

Zákon stráca účinnosť v týchto prípadoch:

keď nadobudne účinnosť zákon, ktorým sa zrušuje dotknutý zákon;

keď nadobudne účinnosť prechodné ustanovenie iného zákona, ktorým sa zrušuje dotknutý zákon;

keď nadobudne platnosť rozsudok Ústavného súdu, ktorým sa dotknutý zákon vyhlasuje za neplatný;
po uplynutí lehoty platnosti zákona, ak sa zákon prijal na dobu určitú.

Ministerské nariadenia

Predloženie návrhu ministerského nariadenia Rade ministrov

Návrh nariadenia vypracovaný ministerstvom, úradom vlády alebo správnym úradom, ktorý podlieha predsedovi vlády, môže predložiť Rade ministrov jeden z jej členov.

Návrh nariadenia vypracovaný inou vnútroštátnou alebo miestnou inštitúciou, mimovládnu organizáciou alebo organizáciou sociálnych partnerov môžu predložiť na zasadnutí Rady ministrov alebo jej výboru vedúci dotknutej organizácie len prostredníctvom člena Rady ministrov, ktorému prislúcha politická zodpovednosť za danú oblasť, odvetvie alebo pododvetvie.

Posúdenie a prijatie návrhu ministerského nariadenia

Návrhy nariadení predložené Rade ministrov sa oznamujú a posudzujú na zasadnutí štátnych tajomníkov. Po tomto oznámení sa návrh ministerského nariadenia predkladá na konzultáciu príslušným ministerstvám a v prípade potreby iným príslušným inštitúciám. Ministerstvo spravodlivosti a ministerstvo financií vydávajú stanovisko ku všetkým návrhom. Počas obdobia konzultácie môžu predkladať svoje stanoviská aj predstavitelia mimovládnych organizácií. Odsúhlasené návrhy nariadení sa posudzujú na zasadnutí Rady ministrov, pričom návrhy, v súvislosti s ktorými sa nedosiahla dohoda, sa posudzujú na zasadnutí štátnych tajomníkov alebo zasadnutí výboru Rady ministrov. Potom sa odsúhlasené návrhy predkladajú na ďalšie posúdenie na zasadnutí Rady ministrov. Ak sa návrh nariadenia podporí na zasadnutí Rady ministrov, považuje sa za prijatý a stáva sa ministerským nariadením.

Uverejnenie ministerského nariadenia

Ministerské nariadenie sa stáva oficiálnym uverejnením v Úradnom vestníku Lotyšskej republiky (*Latvijas Vēstnesis*).

Nadobudnutie účinnosti ministerského nariadenia

Ministerské nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Lotyšskej republiky (*Latvijas Vēstnesis*), ak nie je stanovená iná lehota nadobudnutia účinnosti.

Zrušenie a vyhlásenie neplatnosti ministerského nariadenia

Účinnosť ministerského nariadenia končí v týchto prípadoch:

keď nadobudne účinnosť ministerské nariadenie, ktorým sa zrušuje dotknuté ministerské nariadenie;

keď nadobudne účinnosť konečné ustanovenie iného ministerského nariadenia, ktorým sa zrušuje dotknuté ministerské nariadenie;

ak sa skončí účinnosť ustanovenia zákona, ktorým sa odôvodňuje vydanie dotknutého ministerského nariadenia;

keď nadobudne platnosť rozsudok Ústavného súdu, ktorým sa dotknuté ministerské nariadenie vyhlasuje za neplatné;

po uplynutí lehoty platnosti ministerského nariadenia, ak sa ministerské nariadenie prijalo na dobu určitú.

Nariadenia Banky Lotyšskej republiky, nariadenia Komisie pre finančné a kapitálové trhy a nariadenia Komisie pre verejné služby

Uverejnenie, nadobudnutie účinnosti a zrušenie nariadení Banky Lotyšskej republiky, Komisie pre finančné a kapitálové trhy a Komisie pre verejné služby sa riadia postupmi porovnateľnými s postupmi, ktorými sa riadi uverejnenie, nadobudnutie účinnosti a zrušenie ministerských nariadení.

Záväzné miestne nariadenia

Predloženie návrhu záväzného miestneho nariadenia rade miestnej samosprávy

Návrhy záväzných miestnych nariadení môže predložiť rade miestnej samosprávy jej predseda, výbor alebo člen rady, iniciátor mimoriadneho zasadnutia a vedúci správy mesta alebo obce.

Posúdenie a prijatie návrhu záväzného miestneho nariadenia

Návrh záväzného miestneho nariadenia sa prijme a stáva sa záväzným, ak viac ako polovica prítomných radcov miestnej samosprávy hlasuje v jeho prospech a ak neexistuje protikladné legislatívne ustanovenie.

Rada miestnej samosprávy pošle záväzné nariadenie a jeho odôvodnenie v písomnej a elektronickej forme do troch pracovných dní od jeho podpísania na posúdenie Ministerstvu životného prostredia a regionálneho rozvoja. Ministerstvo posúdi zákonnosť nariadenia prijatého miestnou samosprávou v lehote najviac jedného mesiaca od jeho doručenia a pošle jej v tomto zmysle stanovisko.

Ak sa v stanovisku Ministerstva životného prostredia a regionálneho rozvoja neuvádzajú námietky, pokiaľ ide o zákonnosť prijatého záväzného nariadenia, alebo ak sa toto stanovisko nepredložilo miestnej samospráve v stanovenej lehote, miestna samospráva uverejní dotknuté záväzné nariadenie.

Ak sa rade miestnej samosprávy doručilo stanovisko Ministerstva životného prostredia a regionálneho rozvoja, v ktorom sa uvádza, že záväzné nariadenie alebo jeho časti sú nezákonné, rada miestnej samosprávy opraví toto nariadenie v súlade s obsahom stanoviska a uverejní takto zmenené záväzné nariadenie. Ak rada miestnej samosprávy úplne alebo čiastočne nesúhlasí so stanoviskom, predloží v tomto zmysle odôvodnenie vo svojom rozhodnutí a uverejní záväzné nariadenie. V lehote troch dní od podpísania sa záväzné nariadenie predloží v písomnej a elektronickej forme Ministerstvu životného prostredia a regionálneho rozvoja.

Uverejnenie záväzných miestnych nariadení

Mestská rada (*Republikas pilsētas dome*) uverejní záväzné nariadenie a jeho odôvodnenie v Úradnom vestníku Lotyšskej republiky (*Latvijas Vēstnesis*).

Obecná rada (*novada dome*) uverejní záväzné nariadenie a jeho odôvodnenie v Úradnom vestníku Lotyšskej republiky (od 6. novembra 2015) alebo v miestnom vestníku, alebo v akejkoľvek inej bezplatnej publikácii.

Obecná rada prijme záväzné nariadenie, ktorým sa určuje miesto, kde sa uverejnia záväzné nariadenia, a uverejní toto nariadenie v úradnom vestníku *Latvijas Vēstnesis*. Obecná rada môže zmeniť miesto, kde sa uverejňujú záväzné nariadenia, najviac jedenkrát ročne. Po nadobudnutí účinnosti sa záväzné nariadenia uverejnia na webovom sídle miestnej samosprávy. Obecná rada dohliada aj na prístup k záväzným nariadeniam vo svojich priestoroch a v správnych orgánoch obcí a miest.

Nadobudnutie účinnosti záväzných miestnych nariadení

Záväzné nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho oficiálnom uverejnení v uvedených publikáciách, ak nie je stanovená iná lehota nadobudnutia účinnosti.

Zrušenie a vyhlásenie neplatnosti záväzných miestnych nariadení

Účinnosť záväzných miestnych nariadení končí v týchto prípadoch:

keď nadobudne účinnosť záväzné nariadenie, ktorým sa zrušuje dotknuté záväzné nariadenie;

keď nadobudne účinnosť konečné ustanovenie iného záväzného nariadenia, ktorým sa zrušuje dotknuté záväzné nariadenie;

ak sa skončí účinnosť ustanovenia vyššieho normatívneho aktu, ktorým sa odôvodňuje vydanie dotknutého záväzného nariadenia;

keď nadobudne platnosť rozsudok Ústavného súdu, ktorým sa dotknuté záväzné nariadenie vyhlasuje za neplatné;

po uplynutí lehoty platnosti záväzného nariadenia, ak sa záväzné nariadenie prijalo na dobu určitú.

Právne databázy

Latvijas Vēstnesis, Úradný vestník Lotyšskej republiky

Latvijas Vēstnesis je Úradný vestník Lotyšskej republiky a informácie, ktoré sú v ňom uverejnené, predstavujú oficiálne publikácie.

Oficiálne publikácie sú autentické a právne záväzné.

Nikto sa nesmie odvolávať na neznalosť právnych predpisov alebo oficiálnych stanovísk uverejnených v úradnom vestníku.

Od 1. júla 2012 je oficiálna publikácia zabezpečená elektronicky vďaka uverejneniu v Úradnom vestníku *Latvijas Vēstnesis* na webovom sídle

<https://www.vestnesis.lv/>. Informácie uverejnené na webovom sídle <https://www.vestnesis.lv/> pred 1. júlom 2012 majú informatívny charakter. Oficiálna publikácia týchto informácií je dostupná v papierovej forme Úradného vestníka *Latvijas Vēstnesis*.

Konsolidované právne predpisy

Konsolidované verzie zákonov, ministerských nariadení a iných normatívnych aktov sú dostupné na právnom portáli Lotyšskej republiky <http://www.likumi.lv/>.

Všetky konsolidované normatívne akty uverejnené na tomto webovom sídle majú informatívny charakter. Toto webové sídlo spravuje vydavateľ úradného vestníka **VSIA Latvijas Vēstnesis**.

Úrad pre vydávanie publikácií

Vydavateľom úradného vestníka *Latvijas Vēstnesis* je rovnaký úrad, ktorý vydával úradný vestník v tlačenej forme: **VSIA Latvijas Vēstnesis**.

Činnosť tohto úradu pre vydávanie publikácií je v súlade s požiadavkami medzinárodných noriem ISO 9001:2015 (systém riadenia kvality) a ISO 27001:2013 (bezpečnosť informácií).

Je prístup do databázy bezplatný?

Prístup k Úradnému vestníku Lotyšskej republiky *Latvijas Vēstnesis* je bezplatný. Elektronické archívy vestníka *Latvijas Vēstnesis* sú takisto dostupné bezplatne. Prístup na webové sídlo konsolidovaných právnych predpisov je tiež bezplatný.

Odkazy

[Parlament Lotyšskej republiky \(*Saeima*\)](#)

[Rada ministrov Lotyšskej republiky](#)

[Banka Lotyšskej republiky](#)

[Komisia pre finančné a kapitálové trhy](#)

[Komisia pre verejné služby](#)

[Kontaktné údaje lotyšských orgánov miestnej samosprávy](#)

[Úradný vestník *Latvijas Vēstnesis*](#)

[Právne predpisy Lotyšskej republiky](#)

Posledná aktualizácia: 23/09/2020

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzí na tejto webovej lokalite spravujú príslušné členské štáty. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska komisia vylučuje akúkoľvek zodpovednosť za akékoľvek informácie alebo údaje obsiahnuté alebo uvedené v tomto dokumente. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.